

Strast koja me upropastila

<"xml encoding="UTF-8?">

Strast koja me upropastila

Jednog turobnog dana, na pijaci grada Haber na istoku Saudijske Arabije, sjedio sam u jednom restoranu i pijuckao kahvu. Dok sam čitao novine, primjetih djevojku lijepih očiju, privlačnog tijela i koketnog hoda. Prolazila je ispred gledajući me strasnim pogledom žednim moje ljepote, korpulentnosti i pedantnosti. Ustao sam bez ikakvog osjećaja i krenuo za njom. Ušla je u jednu prodavnicu. Nisam je mogao pratiti plašeći se ljudi iz obezbjeđenja – a ne Allaha – da me Allah sačuva.

Okrenula se licem prema meni i bijelom, lijepom, nježnom i gracioznom rukom pokazala burmu i narukvice. Bez ikakvog osjećaja sam ušao u prodavnicu. Ona mi, učtivo, reče: „Molim vas, ako mogu dobiti vaš broj?“ Usmeno sam ga izdiktirao, a ona zapisala u bilježnici koja će nam izazvati probleme. U posljednjim noćnim satima me je pozvala. Počeli smo slatkorječivim i zadivljujućim govorom. Rekla je da je raspuštenica, da ima veliki imetak i 31 godinu. Kada sam je vidio, pomislio sam da je osamnaestogodišnjakinja.

Nakon čestih razgovora, počeli smo dogovarati susret. Na početku smo se susretali u restoranima. Prilikom susreta, nisam je mogao poljubiti ili joj bar cjelivati ruku. Moje vezivanje za nju se povećalo. Govorio sam sebi: „Ona je čestita, nikoga prije mene nije upoznala. Ja sam u njenim očima divan mladić, jer sam obdaren ljepotom.“

Jednog dana me je nazvala:

- Želim da dođeš zbog nečega veoma važnog.
- Ja sam pod tvojom naredbom, živote moj!
- Želim da se sretnemo u restoranu za sat.
- Dolazim, i u vatru ako treba.

Sreli smo se u restoranu i počeli razgovarati. Rekoh joj: „Živote, šta želiš da učinim za tebe?“ U tom trenutku, iz torbe izvadi avionsku kartu, prve klase, za Kairo koja je glasila na moje ime i boravak od tri dana u hotelu od pet zvjezdica. Također je izvadila i ovjeren ček od deset hiljada saudijskih rijala rekavši: „Želim da odeš u Kairo sutra kao što stoji u karti, odsjedneš u tom hotelu i sretnoš se s jednim čovjekom, evo ti njegov broj telefona. On će te povesti u jednu agenciju. Ti ćeš, u moje ime potpisati s njim dogovor o odjeći koja dolazi iz Pariza. Ovaj papir ti

je punomoćje. Molim te da to uradiš.“

Uzeo sam ovlašćenje i krenuo istog trenutka. Kamo sreće da nisam. Kada sam stigao, u četiri sata poslije podne, riješio sam se malo odmoriti. U devet sati, sam uzeo telefonski imenik i potražio broj koji mi je dala. Kamo sreće da ga nisam tražio! Možete li pretpostaviti ko je bio na tom broju? Moja prijateljica! Rekao sam: „Da?“, a ona: „Došla sam da ti bolje pojasnim stvari. Dragi, dođi u taj i taj apartman.“ Istog trena sam otišao i zatekao je u prozirnoj i izazovnoj odjeći. Ko god bi je vidio u takvoj odjeći, ne bi se mogao kontrolirati, osim onoga koga Allah zaštititi. Zagrlila me je i počela ljubiti i dodirivati. Zaboravio sam se i imao odnos s njom, počinio

sam blud. Produžio sam rezervaciju na deset dana i svo vrijeme ostao s njom.

Nakon toga smo se istim avionom vratili sjedeći zajedno. Letjeli smo, a nismo bili svjesni da je Uzvišeni Allah iznad nas. Izgubili smo osjećaj o Njegovom postojanju. Ovako smo proveli punu godinu. Imali smo odnose u njenom stanu, ali je često dolazila i u moj, skromni stan. Jednog dana sam s bratom bio u Rijadu, prijestolnici Saudijske Arabije. Allah je odredio – imali smo saobraćajnu nesreću. Brat je iskrvario, a meni se nije dogodilo ništa, hvala Allahu. Imao sam

svega nekoliko neznatnih povreda. Ljudi su se okupili oko nas, došla su ambulantna kola.

Prebačeni smo u obližnju bolnicu. Brata su odmah uveli u operacionu salu. Doktor je tražio da mu dam krv, jer smo istih krvnih grupa. Odgovorih da sam spreman. Odveli su me do transfuzione sale i uzeli malu količinu zbog provjere. Bio sam siguran u sebe. Ni na um mi nije padala žena s kojom sam imao seksualne odnose. Nakon analize, uđe doktor tužnog lica. Ja

ga upitah:

- Doktore, šta se dogodilo mome bratu? Molim te, reci mi!
- Sinko, molim te da budeš čvrst vjernik u Allahovu odredbu.

Ustao sam sa kreveta i uzviknuo:

- Je li brat umro, je li umro?

– Ne.

- Šta se, dogodilo?

- Tvoja krv je zaražena HIV-virusom.

To me je ošinulo poput munje. Kamo sreće da se zemlja otvorila i progutala me. Kada mi je ovo doktor rekao, onesvijestio sam se. Pošto sam malo došao sebi, upitah doktora:

- Jesam li stvarno bolestan od te neizlječive bolesti? Allahu, od kada sam u takvom stanju? –

Još nisi bolestan, samo nosiš virus koji će bit u tebi cijelog života.

Dva dana po nesreći, brat je preselio. To me je jako rastužilo. Nije mi bio samo brat, već i iskreni prijatelj koji me je, od prvog trenutka, savjetovao da se klonim ove žene, jer sam mu ispričao našu vezu.

Deset dana nakon bratove smrti, pozvala me je prijateljica i rekla:

– Dragi, gdje si ti? Prošlo je puno vremena...

– Šta želiš?

– Šta ti je?

– Poginuo mi je brat u saobraćajnoj nesreći i žalostan sam zbog njega.

– Kada te mogu vidjeti?

– Više se nećemo viđati.

Otvoreno sam joj rekao da je volim, ali da se više nećemo viđati, jer joj ne želim nanijeti zlo... i tada mi je rekla da ona zna da ona nosi u sebi tu opaku bolest, ali da mi nije nista htjela reci...La ilahe illallah!!!

Sada imam 32 godine i još se nisam oženio. U dvadeset devetoj godini sam bio pred ženidbom i tada sam se razbolio od ove bolesti. Majka i braća i dalje insistiraju da se ženim. Odbijam, jer sam zarobljenik ove opake bolesti. Oni to ne znaju, a ja je ne želim prenijeti na suprugu i djecu. Obzirom da sam najstariji, otac me je želio oženiti, ali je umro i ne dočekavši ispunjenje želje.

Čak mi i kolege s posla stalno spočitavaju da se trebam ženiti.

Sada sam pod velikim duševnim umorom. Imam 55 kg, iako sam prije bolesti imao 68. Sve to zbog duševnog stanja i opake bolesti koja će mi prije ili poslije okončati život. Iskreno sam se pokajao, klanjam namaze i napamet učim Kur'an, iako je, možda, kasno.

Ovo pismo šaljem svim muslimanima, braći i sestrama, ne bi li se klonili svega što srdi Allaha, kao što je nemoral i druge zabranjene stvari. Šaljem svoj savjet internetom i novinama i kažem: "Život je lijep i njegova slast je ljepota, ali je pokornost Allahu ljepša... Nije slast u nekoliko minuta spolnog odnosa na nedozvoljen način, koji uništavaju tvoj život i bacaju te u Džehennem i probleme koje ja danas, i svaki dan, preživljavam."

Ovu priču sam napisao iz ljubavi prema vama i straha za vas od prljavih bolesti. Želim da vas ova moja priča približi Allahu i pojača vaše vjerovanje, pa da vas šejtan ne može zavesti. Očekujem da ćete moliti Allaha za moje izlječenje. Molim Ga da nagradi svakog ko pomogne širenju ove priče